



Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025



TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 31. 3. 2011

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 12. 4. 2011

Praha 25-02-2011

Čj. 78 443/2010-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v řízení o rozkladu, který podala dne 18. 5. 2010 společnost **EBD s.r.o.**, se sídlem Staré Dobrkovice 16, 381 01 Kájov, IČ 280 72 782, zastoupená na základě plné moci Mgr. Mojmírem Náplavou, advokátem, se sídlem Vinohradská 37, 120 00 Praha 2 (dále jen „navrhovatel“), podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ, čj. 39 160/2009-606/XVI.vyř., ze dne 29. 4. 2010 (dále též „napadené rozhodnutí“), ve věci sporu o uzavření smlouvy podle ust. § 72a zákona o elektronických komunikacích, v řízení zahájeném dne 11. 5. 2009 na návrh navrhovatele proti odpůrci **Czech Digital Group, a.s.**, se sídlem Varenská 51, 702 00 Ostrava 1, IČ 258 42 609, zastoupenému na základě plné moci Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou AK Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, se sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8, od 3. 12. 2010 jednajícím JUDr. Pavlou Tloušťovou, MBA (dále jen „odpůrce“), a na základě zpětvzetí návrhu navrhovatele ze dne 27. 1. 2011 ve znění doplnění ze dne 1. 2. 2011, vydává toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 4 správního řádu se rozhodnutí čj. 39 160/2009-606/XVI.vyř., ze dne 29. 4. 2010 ruší a řízení se zastavuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se náhrada nákladů řízení o rozkladu nepřiznává.

Odůvodnění:

Navrhovatel doručil předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též „správní orgán I. stupně“) dne 11. 5. 2009 návrh na zahájení správního řízení, ve kterém uvedl, že je provozovatelem celoplošného televizního vysílání programu TV 7 šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů v systému DVB-T na základě licence udělené Radou

pro rozhlasové a televizní vysílání k provozování televizního vysílání a požadoval, aby předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu podle ustanovení § 72a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích rozhodl spor mezi ním a odpůrcem tak, že uloží odpůrci, který je podnikatelem poskytujícím službu šíření rozhlasového a televizního vysílání v digitální vysílací síti 3 dle osvědčení Českého telekomunikačního úřadu č. 261, č. j. 195333/2005-638 ze dne 22. 8. 2005, povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu na zajištění služby šíření televizního vysílání programu TV 7, kterou uvedl ve svém návrhu na zahájení řízení.

Správní orgán I. stupně po provedeném dokazování vydal dne 29. 4. 2010 pod čj. 39 160/2009-606/XVI.vyř. (pozn. ve vyhotovení rozhodnutí byl v čj. chybně uveden rok 2008 namísto správného 2009) rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele podle § 141 odst. 7 správního řádu zamítl (výrok I.) a navrhovateli uložil povinnost uhradit odpůrci náhradu nákladů správního řízení ve výši 5.200,- Kč a zákonnou výši sazby DPH (výrok II.).

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel v zákonné lhůtě dne 18. 5. 2010 rozklad, ve kterém uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, diskriminuje provozovatele vysílání obecně i v tomto konkrétním případě, nešetří práva nabytá navrhovatelem v dobré víře a jeho oprávněné zájmy. Napadeným rozhodnutím přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem (na rozšiřování a rozvoji digitálního televizního vysílání) a neodpovídá okolnostem daného případu, nevychází z objektivně zjištěného skutkového stavu a před jeho vydáním nebyla respektována zásada materiální pravdy. Proto navrhovatel navrhl, aby Rada Českého telekomunikačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu k dalšímu řízení.

Odpůrce se k rozkladu vyjádřil dopisem ze dne 1. 6. 2010, ve kterém mj. uvedl, že má za to, že ČTÚ ve věci rozhodl správně. V rámci správního řízení byl zjištěn úplný a správný skutkový stav věci, a na základě provedeného dokazování dospěl k napadenému rozhodnutí, které je třeba považovat za zákonné. Tvzení navrhovatele uvedená v rozkladu jsou dle názoru odpůrce zcela účelová, nemají oporu v zákoně ani v provedeném dokazování a nejsou podložena ani jinými relevantními návrhy. Odpůrce navrhuje, aby Rada Českého telekomunikačního úřadu rozklad podaný navrhovatelem proti napadenému rozhodnutí v celém jeho rozsahu zamítla a navrhovateli uložila povinnost nahradit odpůrci náklady spojené s uplatněním práv v tomto řízení.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle ust. § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady

Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu. Tato přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a rovněž tak jeho správnost z hlediska námitek navrhovatele.

* * *

Podle § 72a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor, nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1. Pro rozhodnutí sporu platí obdobně § 127 zákona o elektronických komunikacích. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Rady ČTÚ (správní orgán I. stupně) spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Dne 28. 1. 2011 obdržela Rada ČTÚ návrh navrhovatele na zastavení řízení. Tento návrh navrhovatel doplnil a upřesnil návrhem ze dne 1. 2. 2011, ve kterém uvedl, že bere v celém rozsahu svůj návrh na zahájení správního řízení zpět a navrhuje, aby správní orgán řízení zastavil a rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá nárok na náhradu nákladů správního řízení.

Podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zpětvzetím souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí.

Z tohoto důvodu Rada ČTÚ vyzvala odpůrce dopisem ze dne 3. 2. 2011 k vyjádření ke zpětvzetí návrhu navrhovatele.

Dne 9. 2. 2011 obdržela Rada ČTÚ podání učiněné v elektronické podobě bez použití zaručeného elektronického podpisu od JUDr. Pavly Tloušťové, MBA, jednající na základě plné moci ze dne 3. 12. 2010 udělené odpůrcem. Odpůrce v tomto vyjádření sdělil, že se zpětvzetím návrhu navrhovatele a zastavením řízení ze strany ČTÚ souhlasí. Odpůrce toto své podání písemně potvrdil vyjádřením ze dne 15. 2. 2011 doručeným týž den správnímu orgánu. V tomto svém podání zopakoval, že se zpětvzetím návrhu navrhovatele a zastavením řízení souhlasí.

K tomu Rada ČTÚ poznamenává, že podle § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané

zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Vzhledem k tomu, že podání ze dne 9. 2. 2011 nebylo potvrzeno v zákonné lhůtě 5 dnů, je možné přihlídnout pouze k písemnému vyjádření ze dne 15. 2. 2011. Vyjádření odpůrce jsou v obou podáních shodná, proto tato skutečnost není nijak podstatná.

Podle § 90 odst. 4 správního řádu platí, že jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

Vzhledem k tomu, že jsou splněny podmínky uvedené ve výše citovaném ustanovení § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení a odpůrce se zpětvzetím návrhu souhlasí, rozhodla Rada ČTÚ podle § 90 odst. 4 správního řádu o zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení. Rozhodnutí o zastavení řízení je procesního charakteru, Rada ČTÚ proto již nezkoumala ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo ani nebyla přezkoumána správnost napadeného rozhodnutí podle § 141 odst. 9 správního řádu jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu.

Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává předseda Rady účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady. Předseda Rady přiznává náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

Výrok II. tohoto rozhodnutí týkající se náhrady nákladů řízení o rozkladu Rada ČTÚ odůvodňuje tím, že v řízení o rozkladu nebylo vydáno meritorní rozhodnutí, tudíž nelze říci, který z účastníků má úspěch ve věci. Zároveň Rada ČTÚ konstatuje, že návrh navrhovatele nebyl vzat zpět pro chování odpůrce a rovněž nebylo zjištěno, že byl návrh navrhovatele

podán důvodně. Z tohoto důvodu Rada ČTÚ rozhodla, že se náhrada nákladů nepřiznává žádnému z účastníků řízení.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:



PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

VYPRAVENO DNE 21. 03. 2011

VYPRAVENO DNE 25. 02. 2011